

NATURKLAGENÆVNET ORIENTERER

Nr. 481, januar 2009

Nedlæggelse af vandhul og mose samt etablering af erstatningsbiotop

Skanderborg Kommune meddelte dispensation til at nedlægge et vandhul og en mose i et areal, som er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3 og B-værdisat i amtets naturkvalitetsplanlægning. Dispensationen var meddelt på vilkår af, at der blev etableret en erstatningsbiotop.

Ansøgningen om nedlæggelse var begrundet med et behov for at udbygge lager og produktionsfaciliteter for en fabrik. Det anførtes endvidere, at en flytning af naturområderne på længere sigt ville være nødvendig for den generelle udvidelse af fabrikken. Til erstatning for de sløjfede § 3-områder skulle etableres et nyt moseområde og et vandhul.

Efter kommunens vurdering ville naturkvaliteten m.v. i det eksisterende område blive stadigt ringere, da området på sigt måtte forventes at blive helt omgivet af erhvervsbygninger og komme til at ligge uudnyttet hen. Ved en flytning af området ville der kunne opnås et naturområde af bedre naturkvalitet. I vurderingen var indgået det forhold, at også erstatningsarealet tidligere havde henligget som moseområde gennem mange år, og med hensyn til kote og jordbund svarede det til det nuværende moseområde.

Klager (Danmarks Naturfredningsforening) gjorde gældende, at der var tale om et udmærket naturområde som ville kunne udvikles til A-målsat natur. Klager anførte endvidere, at udsigterne for, at nygravede vandhuller med tiden udvikler sig til god natur er forholdsvis veldokumenteret, men at almindelig landbrugsjord ikke udvikler sig til egentlig mose fordi man ophører med dræning, gødsning og sprøjtning.

Naturklagenævnet udtalte bl.a.:

"Efter naturbeskyttelseslovens § 3, stk. 1 og 2, nr. 2, må der ikke foretages ændringer i tilstanden af naturlige søer, hvis areal er på over 100 m², og moser og lign, når sådanne naturtyper enkeltvis, tilsammen eller i forbindelse med de søer, der er nævnt i stk. 1, er større end 2500 m² i sammenhængende areal.

Ifølge naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 3, kan der i særlige tilfælde meddeles dispensation fra forbudet.

...

Naturklagenævnets praksis er - i overensstemmelse hermed - restriktiv.

Det følger videre af lovbemærkningerne, at etablering af erstatningsbiotop almindeligvis ikke udgør et forhold, som i sig selv kan føre til, at der meddeles dispensation fra forbuddet, da det ud fra en naturmæssig synsvinkel normalt vil være at foretrække, at det oprindelige naturområde bibeholdes. Der kan være behov for at stille vilkår om etablering af erstatningsbiotop i tilfælde, hvor der er foretaget en lovovertrædelse, og man afstår fra at stille krav om en egentlig retablering af den pågældende biotop, navnlig når det er forbundet med uforholdsmæssigt store udgifter eller besvær at

forlange den oprindelige biotop reetableret. Det forudsættes således, at der specielt i forbindelse med lovliggørelsessager kan stilles vilkår af den ovennævnte karakter.

...

Et flertal... finder ikke, at der i den konkrete sag foreligger sådanne særlige forhold, som kan begrunde en dispensation fra forbudet i naturbeskyttelseslovens § 3. Flertallet finder således ikke, at ønsket om, at der skulle ske en udvidelse af lager og produktionsfaciliteter for den eksisterende fabrik udgør en særlig omstændighed, som kan begrunde nedlæggelse af eksisterende vandhul og mose på ejendommen. Etablering af en erstatningsbiotop kan ikke i sig selv føre til, at der gives en dispensation, som der i øvrigt ikke er grundlag for. Dette må efter flertallets opfattelse også gælde, selvom erstatningsbiotopen på sigt forventes at have bedre naturkvalitet. Der er i den forbindelse lagt vægt på hensynet til præcedens i fremtidige sager.”

Naturklagenævnet ændrede således kommunens dispensation til et afslag.

Mindretal på 2 medlemmer.

(Afgørelse af 4. november 2008, j.nr. [NKN-131-00218](#))

-
- dispensation, naturbeskyttelseslovens § 3
 - moser o. lign
 - erstatningsbiotop